

ственноручно подписахъ горѣзложенно-то отрѣченіе, на двадесятый второй Юнія 1633 година.»

Като станялъ на крака, слѣдъ тѣзи унизителна лъжа, истрѣгнѣта отъ старыя философы съ таквизи ужасны срѣдства, Галилей са обярнѣлъ къмъ одного, кой-то стоялъ близо до него и казалъ: «E pur se muove.» При всичко това, тя пакъ са движе!

Отъ сѣдилище-то Галилея го завели въ тъмница, за да го затворять за цѣль животъ въ единъ отъ заданы-тѣ на инквизиція-та. По подирѣ приговоръ-тъ надъ него былъ смяченъ и позволено му было да са завърне въ Флоренція; но униженіе-то, кое-то той претѣглилъ, подавило умственны-тѣ му силы по-много отъ самы-тѣ мъжы: лишенъ отъ силы и съвършено слѣпъ, той никога вече не говорил и не писалъ за Астрономія-та.

Характеръ-тъ на Галилея заслужва много голѣмо чуденіе. Въ страданія-та му за наука-та има много работы, кои-то възбуждагъ най-дълбока симпатія и даже съжаленіе. Освѣтъ това, вынаги го прѣдставлявать като чловѣкъ спокоенъ благороденъ и великодушенъ. Отъ учены-тѣ чловѣцы може бы ни единъ не е былъ по-высоко отъ него; но при всичко това не можемъ да не съзажалеяваме за лукавство-то, къмъ кое-то той прибѣгнѣлъ за да обнародва истина-та; ный неволно оплакваме този высокъ умъ, кой-то паднѣлъ въ окончателна-та борба. Колко ниско, слѣдователно, стои той въ сравненіе съ Христіенскы-тѣ мъченицы!

«На седемдесять годишна възрасть,» говори Докторъ Брюстеръ въ съчиненіе-то си: «Животъ-тъ на Съръ Исаака-Ньютона,» «колѣничилъ и съ дѣсна-та си рѣка, опрѣна о Евангеліе-то този патриархъ на наука-та исповѣдвалъ своя-та вѣра въ догматы-тѣ на Римска-та църква; оставилъ ученіе-то за движеніе-то на земя-та и неподвижность-та на слънце-то, като лъжливо, и са задължилъ да ковледи на инквизиція-та съвѣго, кой-то даже са подозрѣва въ ересь. Той са отрѣклъ, проклѣлъ и възненавидѣлъ онѣзи вѣчны и необоримы истины, кои-то Всемогущый позволилъ нему първому да докаже. Ако Галилей бѣше прибавилъ на своя-тъ великъ умъ смѣлость-та на мъченика, ако бѣше той мѣтнѣлъ своя негодующъ погледъ върху сѣдѣи-тѣ си и, като повдигнеше рѣцѣ-тѣ си къмъ небе-то да повыкаше Бога живаго за свидѣтель на истина-та и непрѣложность-та на свои-тѣ мнѣнія, то фанатизма на неговы-тѣ врагове щѣше да са обезорѣжи, и наука-та щѣше да спечели едно достопамятно тържество.»

